

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 789 / DPGB
DATA 07.05.2018

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, precum și pentru modificarea art. 16 alin. (3) din Legea nr.8/2016 privind înființarea mecanismelor prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, inițiată de domnii deputați PSD Eugen Nicolicea și Florin Iordache și domnul senator PSD Șerban Nicolae (Plx.1/2018).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată*, precum și modificarea art. 16 alin. (3) din *Legea nr. 8/2016 privind înființarea mecanismelor prevăzute de Convenția*

privind drepturile persoanelor cu dizabilități, cu modificările și completările ulterioare, în scopul consolidării activității Avocatului Poporului de apărător al drepturilor omului în domeniul controlului constituțional și al unificării practicii judiciare.

II. Observații și propuneri

1. Semnalăm importanța corelării atribuțiilor domeniului privind prevenirea torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante în locurile de detenție (propus a fi denumit Mecanism Național de Prevenire) cu cele ale Consiliului de Monitorizare, reglementat prin *Legea nr. 8/2016*. Este vorba, în principal, de aprobarea unui raport separat al Mecanismului Național de Prevenire (**art. I pct. 48** din inițiativa legislativă) și de modificarea art. 16 alin. (3) din *Legea nr. 8/2016*, care elimină instituția Avocatului Poporului din sfera instituțiilor cărora le revine obligația de a comunica la cererea Punctelor de contact, datele și informațiile solicitate (**art. III** al inițiativei legislative).

Totodată, ținând cont de cazurile concrete, semnalate la nivel internațional – de exemplu, situația Centrului de Recuperare și Reabilitare Neuropsihică Măciuca, județul Vâlcea, ce face obiectul unui apel urgent al ONU – este important ca sancționarea neconformării instituțiilor vizate în recomandările primite prin rapoartele Mecanismului Național de Prevenire să fie prevăzută în mod clar, la nivel de lege.

2. În instrumentul de prezentare și motivare se face referire la faptul că *Legea nr. 35/1997* nu reglementează situația interimatului pentru perioada dintre încetarea mandatului Avocatului Poporului și numirea unui nou.

Precizăm că art. 8 alin. (4) din lege prevede că „*Mandatul Avocatului Poporului durează până la depunerea jurământului de către noul Avocat al Poporului*”, astfel că, în cazurile în care Avocatul Poporului nu își poate exercita atribuțiile, potrivit art. 10 alin. (3) din *Legea nr. 35/1997*, adjuncții Avocatului Poporului îndeplinesc atribuțiile acestuia, deci perioada interimatului este acoperită de către unul dintre adjuncții acestuia, nefiind necesară o altă reglementare în acest sens.

3. La **pct. 2** al inițiativei legislative se propune introducerea unui nou alineat, alin. (1¹), la art. 1 din lege, alineat care există deja în forma în

vigoare. Prin urmare, se impune modificarea acestui alineat, nu introducerea unuia nou.

4. La art. 9, considerăm că ar trebui să reiasă din text că atribuția birourilor permanente este aceea de a stabili care dintre adjuncți exercită prerogativele funcției de Avocat al Poporului pe perioada vacanței postului, iar nu atribuția potrivit căreia birourile permanente numesc adjunctul înlocuitor al Avocatului Poporului, întrucât el este deja numit în temeiul art.11 alin. (1) din lege.

5. La art. 9¹, nu identificăm motivele eliminării atribuției prevăzute la art. 13 lit. a¹), în condițiile în care alte dispoziții din inițiativa legislativă fac referire la atribuțiile Avocatului Poporului cu privire la Mecanism (spre exemplu, art. 21 alin. (3) care prevede că recomandările cuprinse în rapoartele de vizită ale Mecanismului sunt aprobate de Avocatul Poporului).

În ceea ce privește art. 9¹ alin. (1) lit. k), facem precizarea că atribuția Avocatului Poporului de reprezentare în fața instanței de judecată a persoanei vârstnice și a persoanei cu dizabilități trebuie realizată în condițiile legilor care reglementează această atribuție (Codul civil, legi speciale). În acest context, trebuie reanalizată dispoziția propusă în circumstanțierea ipotezelor în care este necesară intervenția Avocatului Poporului, fiind posibilă ipoteza în care, deși nu are familie, este numit un tutore sau curator special care să reprezinte interesele acelei persoane, inclusiv în instanță.

De asemenea, nu sunt definite concepte precum „*persoană vârstnică*”, „*persoană cu dizabilități*”, „*familie*” și nici nu se face trimitere la legile care definesc aceste noțiuni.

Totodată, este necesară completarea cu situațiile pentru care Avocatul Poporului poate asigura reprezentarea persoanei cu dizabilități în fața instanței de judecată (violență, abuz, trafic de persoane etc.).

Referitor la lit. m) a alin. (1) al art. 9¹, precizăm că aceasta face referire la „*salariații instituției Avocatului Poporului*”, terminologie specifică personalului contractual.

6. Cât privește art. 10, precizăm faptul că se propune modificarea lit. e), însă conținutul se referă la lit. f).

7. Sugerăm eliminarea repetiției care s-ar crea în cadrul art. 11 alin.(1) și (2) în ceea ce privește durata mandatului adjuncților.

Totodată, la art. 11 se impune reanalizarea dispozițiilor privind pensiile de serviciu ale adjuncților, în așa fel încât să se asigure o simetrie de reglementare cu pensia de serviciu prevăzută pentru Avocatul Poporului (în sensul în care adjuncții nu pot avea mai multe drepturi decât Avocatul Poporului).

8. La art. 15 alin. (5), propunem un termen maximal de soluționare a petițiilor. Chiar dacă se precizează că petițiile se soluționează „*într-un termen rezonabil*”, totuși ar trebui reglementat un termen care nu poate fi depășit.

9. Considerăm că sintagma „*în mod special*”, utilizată la art. 17¹ alin.(2) din inițiativa legislativă, nu are relevanță juridică în ipoteza reglementărilor.

De asemenea, în ceea ce privește dispozițiile art. 17¹ alin.(2), conform cărora „*administrația locurilor de detenție prevăzute la art. 29² este obligată să asigure accesul Avocatului Poporului, adjunctului Avocatului Poporului pentru Mecanismul național de prevenire, membrilor echipei de vizitare, precum și reprezentanților instituției, fără nicio restricție*”, apreciem necesară înlocuirea sintagmei „*fără nicio restricție*” cu sintagma „*cu respectarea prevederilor legale privind accesul persoanelor și al mijloacelor de transport în locurile de detenție*”. Precizăm că această modificare se impune pentru a fi evitate eventualele interpretări referitoare la încălcarea prevederilor art. 18 alin. (1) din *Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora „*Toate persoanele și bagajele aflate asupra acestora, precum și mijloacele de transport care au acces în penitenciar sunt supuse controlului de specialitate și antiterorist*”.

10. În ceea ce privește art. 20 alin. (1) ultima teză, propunem modificarea acestuia după cum urmează:

„*Art. 20 – (1) Avocatul Poporului și adjuncții acestuia au acces, în condițiile legislației privind protecția informațiilor clasificate, la informațiile clasificate deținute de autoritățile publice, (...)*”.

Totodată, considerăm oportună modificarea art. 20 alin. (2) din *Legea nr. 35/1997*, în sensul înlocuirii sintagmei „*informații sau documente secrete*” cu expresia „*informații sau documente clasificate*”, realizându-se,

în acest mod, concordanța atât cu prevederile alin. (1) al aceluiași articol, cât și cu reglementările referitoare la protecția informațiilor clasificate.

11. Art. 22 alin. (1) ultima teză are o formulare generală care dă drept de acces nelimitat și necondiționat Avocatului Poporului în orice sediu/spațiu al unei autorități publice. Apreciem că este necesară circumstanțierea acestui drept, astfel încât să se coreleze cu atribuțiile și rolul Avocatului Poporului, cu respectarea legislației privind informațiile clasificate.

12. Cu privire la art. 29², este necesară asigurarea concordanței între definițiile reglementate la alin. (1) și (2) cu situațiile prezentate la alin. (3). În acest sens, propunem eliminarea sintagmei „sau sistemul de asistență socială” de la lit. j) a alin. (3).

Argumentele care stau la baza acestei propuneri se regăsesc în reglementările referitoare la acordarea serviciilor sociale pentru persoanele cu dizabilități (evaluare, admitere etc.).

Cadrul juridic în materia admiterii unei persoane adulte cu handicap într-un centru rezidențial este dat de:

- *Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare;*

- *Hotărârea Guvernului nr. 430/2008 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea și funcționarea comisiei de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, cu modificările ulterioare;*

- *Standardele de calitate pentru acreditarea serviciilor sociale destinate persoanelor adulte cu dizabilități, aprobate prin Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr.67/2015 privind aprobarea Standardelor minime de calitate pentru acreditarea serviciilor sociale destinate persoanelor adulte cu dizabilități.*

Persoana cu handicap poate beneficia de servicii sociale acordate în centre rezidențiale (locații în care serviciile sociale sunt acordate de personal calificat și care dispun de infrastructura adecvată furnizării acestora, iar persoana cu handicap este găzduită cel puțin 24 de ore) în cazul în care comisia de evaluare recomandă, în urma evaluării complexe, „asistență socială prin centre rezidențiale” în condițiile în care acesteia nu i se pot asigura protecția și îngrijirea la domiciliu sau în cadrul altor servicii din comunitate.

Recomandarea de „asistență socială prin centre rezidențiale” este consemnată în Programul individual de reabilitare și integrare socială a

adultului cu handicap (PIRIS) emis de către comisia de evaluare odată cu certificatul de încadrare în grad și tip de handicap – ambele documente sunt acte administrative care se pot contesta, potrivit *Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare*, la instanța competentă, fiind scutite de taxa de timbru.

În baza recomandării din PIRIS, la cererea sa sau a reprezentantului său legal, persoana cu handicap beneficiază de servicii sociale de tip rezidențial în baza unui contract de furnizare servicii (care presupune, în mod evident, acordul de voință al părților).

Beneficiarul admis în centrul rezidențial este evaluat din punct de vedere al statusului biopsihosocial, stării de sănătate și gradului de autonomie păstrată, capacității de comunicare, relațiilor familiale și sociale, nivelului de educație, situației socio-economice, nevoilor speciale de tratament și de recuperare/reabilitare, nevoilor educaționale, culturale și spirituale, riscurilor posibile, eventualelor dependențe (droguri, alcool, tutun etc.), precum și a evaluării vocaționale.

În baza evaluării, o echipă multidisciplinară formată din minim 3 specialiști în domeniul medicină, asistență socială, psihologie, psihopedagogie, întocmește pentru fiecare beneficiar un plan individual de intervenție care cuprinde activitățile de sprijin care i se asigură beneficiarului pe perioada rezidenței, precum și personalul implicat.

Reevaluarea se realizează anual, precum și atunci când situația o impune, respectiv dacă apar modificări semnificative ale stării de sănătate și ale statusului funcțional fizic și/sau psihic al beneficiarului.

În serviciile rezidențiale ce au drept scop reabilitarea beneficiarului prin diverse terapii, în scopul integrării/reintegrării sociale, se stabilesc intervale de timp la sfârșitul cărora va fi evaluată capacitatea de reinsertie socială, precum și recomandarea, după caz, pentru transferul în alt tip de serviciu sau pentru identificarea unei soluții de viață independentă.

13. Referitor la propunerea de introducere a lit. g¹) în cadrul art. 29² alin. (3), precizăm faptul că nu susținem această completare. Menționăm că autospecialele de transport persoane private de libertate aflate în deplasare se află în situația de executare a unor misiuni cu caracter de urgență, iar eliminarea lit. g¹) este necesară în vederea respectării termenelor instituite de organele judiciare pentru prezentarea persoanelor private de libertate, precum și pentru alte situații de aducere la îndeplinire a unor misiuni.

De asemenea, în considerarea modificărilor aduse legislației din domeniul azilului prin *Legea nr. 331/2015 pentru modificarea și*

completarea unor acte normative în domeniul străinilor, respectiv reglementarea regimului spațiilor închise special amenajate în cadrul centrelor regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil aflate în subordinea și administrarea Inspectoratului General pentru Imigrări, considerăm necesară completarea art. 29² alin. (3) din *Legea nr. 35/1997* cu o nouă literă, lit. h¹), care să aibă următorul cuprins:

„h¹) spațiile închise special amenajate în cadrul centrelor regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil aflate în subordinea și administrarea Inspectoratului General pentru Imigrări”.

14. Cu privire la propunerea de modificare a art.29⁴ alin.(4) propunem, la teza a doua, înlocuirea sintagmei *”asigură plata cheltuielilor”* cu sintagma *”asigură, în condițiile legii, plata cheltuielilor”*.

15. În ceea ce privește propunerea de abrogare a art. 29⁶ alin. (1) din lege, nu vedem motivele acestei abrogări, având în vedere că art. 29⁵ alin.(1) se referă la structura centrală, în vreme ce art. 29⁶ face referire la structurile teritoriale.

16. La art. 29⁷ alin. (3) a fost eliminată ipoteza desfășurării vizitelor *„pe baza sesizării oricărei persoane sau a luării la cunoștință pe orice cale despre existența unei situații de tortură ori tratamente aplicate cu cruzime, inumane sau degradante în cadrul unui loc de detenție”*. Apreciem că rolul preventiv al Mecanismului poate fi îndeplinit și prin efectuarea unor vizite ca urmare a sesizării din partea oricărei persoane privind existența unor situații de tortură ori tratamente inumane ori degradante. Existența acestei sesizări, asupra căreia membrii Mecanismului Național de Prevenire pot aprecia, nu este de natură a exclude caracterul preventiv al vizitelor în locurile de detenție.

17. Având în vedere necesitatea respectării unor condiții de siguranță a locurilor de detenție, apreciem oportună reformularea textului propus pentru art. 29⁸ alin. (2) din propunerea legislativă, astfel:

„Conducerea locurilor de detenție vizitate este obligată să acorde asistență și să se întâlnească cu membrii echipei de vizitare, în vederea realizării scopului vizitei. Membrii echipei de vizitare prezintă dovada împuternicirii de către Avocatul Poporului a efectuării vizitelor, iar după stabilirea identității se va proceda conform prevederilor legale privind accesul persoanelor și al mijloacelor de transport în locurile de deținere”.

Această propunere este motivată de faptul că necesitatea luării unor măsuri de siguranță a fost instituită în *Legea nr. 254/2013*. Astfel, la art. 18 alin. (1) din actul normativ menționat, se dispune că toate persoanele și bagajele aflate asupra acestora, precum și mijloacele de transport care au acces în locul de deținere sunt supuse controlului de specialitate și antiterorist.

De asemenea, la art. 17 alin. (2) din *Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013*, aprobat prin *Hotărârea Guvernului nr. 157/2016*, este prevăzut că *„Accesul persoanelor și al mijloacelor de transport în locurile de deținere se face după efectuarea controlului antiterorist și de specialitate, inclusiv asupra personalului locului de deținere. Bagajele și obiectele care nu au legătură, după caz, cu vizita sau cu serviciul se depozitează în condițiile stabilite de regulamentul prevăzut de art. 15 alin. (3) din Lege. Este interzisă păstrarea în locul de deținere a telefoanelor mobile aparținând persoanelor vizitatoare”*.

Totodată, semnalăm că, la art. 29⁸ alin. (2), se introduce obligația membrilor echipei de vizitare de a prezenta dovada împuternicirii de către Avocatul Poporului, fără a exista în prealabil o obligație de a obține/de a li se acorda această împuternicire.

18. Propunem modificarea art. 29⁹ alin. (6), astfel:

„(6) Pentru desfășurarea (...) se va asigura prezența unui interpret sau orice forme de comunicare adaptate nevoilor persoanelor cu dizabilități, costurile acestora fiind suportate (...)”.

19. Ultimele două teze ale art. 29¹⁰ alin. (1) au o formulare prea generală și, din acest motiv, nu se poate stabili intenția de reglementare.

20. Cu privire la art. 32 alin. (2) și (3), menționăm că formularea *„legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate ca angajat al instituției, potrivit fișei postului”*, deși preluată din legislația în vigoare, a creat în practică probleme de interpretare și aplicare. De aceea, propunem următoarea sintagmă: *„cu excepția funcțiilor sau activităților exercitate în sectorul privat, cu condiția ca activitatea sau funcția respectivă să nu aibă legătură cu activitatea instituției Avocatului Poporului și cu condiția respectării dispozițiilor legale privind conflictul de interese, incompatibilitățile, dar și a legislației aplicabile profesiei sau activității pe care o exercită”*.

Totodată, atragem atenția asupra faptului că art. 32 alin. (2) dispune că *„funcțiile de conducere și de execuție ale personalului instituției sunt incompatibile cu orice altă funcție publică”*, iar alin. (3) al aceluiași articol vorbește despre suspendarea raportului de serviciu, terminologie specifică domeniului funcției publice și al funcționarilor publici.

21. La art. 33¹ alin. (1) nu considerăm necesară precizarea *domeniului drepturilor persoanelor cu handicap* ca domeniu de activitate în structura Avocatului Poporului, în condițiile în care, la lit. a), este definit *domeniul drepturilor omului*.

22. La art. 33³ alin. (3), nu se înțelege care este obiectul de reglementare, sporurile sau alte drepturi salariale trebuind să fie clar identificate, mai ales dacă acestea sunt reglementate în legislația salarizării. La alin. (4), de asemenea, nu se identifică despre ce spor este vorba (personalul care își desfășoară activitatea în acele spații nefiind identificat).

Totodată, art. 33³ alin. (1) prevede că *„Personalul instituției Avocatului Poporului își desfășoară activitatea în baza contractului individual de muncă și este asimilat ca rang, salarizare și condiții de pensionare cu funcționarii publici parlamentari”*. Alin. (2) al aceluiași articol prevede că *„prin personalul instituției Avocatului Poporului se înțelege personalul de conducere, personalul de execuție de specialitate și personalul administrativ, salarizat potrivit legii”*.

Din modalitatea de redactare a normelor nu rezultă cu claritate care sunt categoriile de personal care își desfășoară în prezent activitatea în cadrul instituției Avocatului Poporului și ce statut au acestea. Pe de altă parte, față de soluția legislativă preconizată supunem atenției activitățile care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, astfel cum sunt reglementate la art. 2 alin. (3) din *Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) și (2) din *Legea nr. 188/1999*:

„(1) Pot beneficia de statute speciale funcționarii publici care își desfășoară activitatea în cadrul următoarelor servicii publice:

- a) structurile de specialitate ale Parlamentului României;*
- b) structurile de specialitate ale Administrației Prezidențiale;*
- c) structurile de specialitate ale Consiliului Legislativ;*
- d) serviciile diplomatice și consulare;*
- e) autoritatea vamală;*

f) poliția și alte structuri ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative;

g) alte servicii publice stabilite prin lege.

(2) Prin statutele speciale prevăzute la alin. (1) se pot reglementa:

a) drepturi, îndatoriri și incompatibilități specifice, altele decât cele prevăzute de prezenta lege;

b) funcții publice specifice”.

Prin raportare la art. 7 alin. (3) din *Legea nr. 188/1999*, funcțiile specifice reprezintă *„ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter specific unor autorități și instituții publice, stabilite în vederea realizării competențelor lor specifice, sau care necesită competențe și responsabilități specifice”*, iar echivalarea acestora cu funcțiile publice generale se face, potrivit alin. (4) al aceluiași articol *„prin statutele speciale (...) sau, la propunerea autorităților și instituțiilor publice, de Agenția Națională a Funcționarilor Publici”*.

Totodată, art. 111 alin. (3) din actul normativ anterior amintit dispune că *„Persoanele încadrate cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată în posturi de natură contractuală care au fost stabilite și avizate ca funcții publice vor fi numite în funcții publice de execuție dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 54 și condițiile de vechime în specialitatea studiilor corespunzătoare clasei și gradului profesional ale funcției publice”*.

În acest context, apreciem necesară și utilă revizuirea normelor referitoare la personal, cu luarea în considerare a dispozițiilor legale menționate anterior. Astfel, opinăm că în cadrul instituției Avocatului Poporului ar trebui stabilite funcții publice generale, funcții publice specifice și funcții contractuale.

La această interpretare ne conduce și modalitatea de reglementare a normelor specifice domeniului funcției publice și a funcționarilor publici, aplicabile personalului contractual (spre exemplu, cele referitoare la incompatibilități, cele referitoare la asimilarea *„ca rang, salarizare și condiții de pensionare cu funcționarii publici parlamentari”* etc.).

23. În ceea ce privește art.33¹ alin.(4) din inițiativa legislativă, prin care se propune înființarea cabinetului Avocatului Poporului *”în baza prevederilor Ordonanței Guvernului nr.32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală, cu modificările și completările ulterioare”*, semnalăm că, potrivit art.1 din *Ordonanța Guvernului nr.32/1998*, prin demnitar din administrația publică centrală se

înțelege: prim-ministrul, viceprim-ministrul, ministrul de stat, ministrul, ministrul delegat, secretarul general al Guvernului, consilierul de stat, secretarul de stat și asimilatul acestuia din cadrul aparatului de lucru al Guvernului și din cadrul ministerelor, precum și conducătorul organelor de specialitate ale administrației publice centrale, cu rang de secretar de stat.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din aceeași ordonanță, cabinetul demnitarului se poate organiza în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, în aparatul ministerelor, precum și în aparatul organelor de specialitate ale administrației publice centrale.

Potrivit art.2 alin. (1) al *Legii nr.35/1997*, instituția Avocatul Poporului este autoritate publică autonomă și independentă față de orice altă autoritate publică.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, apreciem că la nivelul instituției Avocatul Poporului nu poate fi constituit cabinetul demnitarului, în baza prevederilor *Ordonanței Guvernului nr.32/1998*.

24. Art. 33⁴ este incorect plasat în cadrul secțiunii „*statutul personalului*”, întrucât există și o secțiune „*structura organizatorică*”.

25. Prin inițiativa legislativă se propune printre altele:

- organizarea Mecanismului Național de Prevenire, ca structură distinctă de celelalte domenii de activitate, cu autonomie funcțională, operațională, financiară și de personal, cheltuielile de personal aferente urmând să fie finanțate de la bugetul de stat;
- înființarea de centre zonale;
- acordarea de sporuri sau alte adaosuri salariale stabilite potrivit legii, pentru personalul instituției Avocatului Poporului;
- transformarea unui serviciu în direcție;
- stabilirea de normative de cheltuieli proprii, prin excepție de la prevederile *Ordonanței Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, cu modificările și completările ulterioare*.

În același timp, prin inițiativa legislativă se mai propun:

- posibilitatea cumulării pensiei acordate Avocatului Poporului în aceleași condiții cu cele acordate judecătorilor Curții Constituționale, potrivit prevederilor art.71 alin.(2) din *Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cu indemnizația pentru mandatul în curs de exercitare (pct.8, art.9 alin.(4));

- actualizarea pensiei de serviciu a Avocatului Poporului în raport cu indemnizația judecătorilor Curții Constituționale (pct.9, referitor la introducerea la art.9 a unui nou alineat, alin.(4¹));

- instituirea pensiei de serviciu pentru adjuncții Avocatului Poporului, precum și pentru persoanele care au îndeplinit funcția de adjunct al Avocatului Poporului, în cuantum de 80% din indemnizația brută avută în ultima lună de activitate, această prevedere determinând influențe financiare suplimentare asupra cheltuielilor aferente bugetului general consolidat, precum și actualizarea pensiilor de serviciu ale adjuncților Avocatului Poporului în raport cu indemnizația brută lunară a adjuncților Avocatului Poporului în activitate, (pct.13 referitor la introducerea alin.(11) și (12) la art.11);

- acordarea drepturilor de pensie pentru personalul instituției Avocatul Poporului în condiții similare cu cele stabilite pentru funcționarii publici parlamentari, în conformitate cu prevederile *Legii nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, cu modificările și completările ulterioare* (pct.54 referitor la alin.(1) al art.33³).

Precizăm că drepturile de pensii la care se face referire sunt pensii de serviciu acordate potrivit actelor normative menționate mai sus, iar partea din pensia de serviciu care depășește cuantumul pensiei de asigurări sociale stabilite conform legislației în vigoare privind sistemul public de pensii, ar urma să fie finanțată din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

Promovarea acestor măsuri poate conduce la majorarea numărului de posturi și a cheltuielilor acestei instituții, și, implicit, la suplimentarea cheltuielilor bugetului de stat, care nu sunt cuantificate și pentru care trebuie identificate sursele de acoperire.

În acest sens, menționăm că, în conformitate cu prevederile legale în vigoare (*Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010, republicată, cu modificările ulterioare*), în situația inițierii unor măsuri care conduc la majorarea cheltuielilor bugetare, este necesar să fie prezentat atât impactul determinat de aplicarea acestor măsuri asupra veniturilor și cheltuielilor bugetare, cât și măsurile propuse în vederea compensării majorării cheltuielilor bugetare, astfel încât să nu fie afectat deficitul bugetar.

Atragem atenția asupra necesității monitorizării atente a cheltuielilor publice pentru a evita riscul intrării României în procesul de deficit excesiv ca urmare a depășirii țintei de deficit stabilite prin Protocolul nr. 12 privind

procedura aplicabilă deficitelor excesive, anexată la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În prezent, politica bugetară acționează deja în marja maximă de manevră permisă de reglementările europene, respectiv cu un deficit bugetar planificat foarte aproape de limita de 3% din PIB.

Prin urmare, orice măsură/decizie/act normativ care determină majorarea cheltuielilor sau diminuarea veniturilor bugetare atrage un risc major de depășire a limitei de 3% din PIB pentru deficitul bugetar ESA și, implicit, demararea de către instituțiile Uniunii Europene a procedurii de deficit excesiv.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu propuneri și observații.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat **Liviu Nicolae DRAGNEA**

Președintele Camerei Deputaților